

คำวินิจฉัยของ พลโท จุล อติเรก ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ที่ ๓๑/๒๕๕๓

วันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๓

เรื่อง ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยชี้ขาด กรณี พลตรี สนั่น ขจรประศาสน์ จงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จ

ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เสนอคำร้องของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (คณะกรรมการ ป.ป.ช.) ซึ่งเป็นผู้ร้อง ลงวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๕๓ ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยชี้ขาดตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕ กรณี พลตรี สนั่น ขจรประศาสน์ จงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จ

ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้อง คำชี้แจงของผู้แทนผู้ร้อง และคำแถลงการณ์ของผู้ร้องได้ความว่า พลตรี สนั่น ขจรประศาสน์ ผู้ถูกร้อง ดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย และรองนายกรัฐมนตรี ได้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ผู้ร้อง กรณีเข้ารับตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ เข้ารับตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเมื่อวันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๕๐ และเข้ารับตำแหน่งรองนายกรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๕๑ โดยแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินประกอบด้วย รายการเงินสด เงินฝาก เงินลงทุน เงินให้กู้ยืม ที่ดิน โรงเรือนและสิ่งปลูกสร้าง ยานพาหนะ สิทธิและสัมปทาน ทรัพย์สินอื่น และหนี้สิน ตามบัญชีดังกล่าวแล้ว ผู้ร้องได้ทำการตรวจสอบความถูกต้องของบัญชีและความมีอยู่จริงของทรัพย์สินและหนี้สิน ปรากฏว่า รายการทรัพย์สินนั้นถูกต้องตามบัญชีที่แสดงไว้ ส่วนรายการหนี้สิน ซึ่งได้กู้ยืมเงินจากบริษัท เอ เอ เอส ออโต้ เซอร์วิส จำกัด ที่แสดงไว้ในบัญชีทั้ง ๓ ครั้งนั้น ผู้ร้องได้สอบถามไปยังบริษัท เอ เอ เอส ออโต้ เซอร์วิส จำกัด แล้ว ได้รับแจ้งตามหนังสือลงวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๒ ว่า ผู้ถูกร้องเป็นลูกหนี้ของบริษัทจริง

ครั้งเมื่อวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๕๒ ผู้ถูกร้องชี้แจงต่อสภาผู้แทนราษฎรเมื่อครั้งมีการอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีทั้งคณะ ซึ่งผู้ถูกร้องถูกอภิปรายไม่ไว้วางใจด้วย ผู้ถูกร้องชี้แจงเกี่ยวกับหนี้สินดังกล่าวว่ากู้ยืมจากบริษัท ๑ ๓ ครั้ง ไม่พร้อมกัน ครั้งแรก เมื่อวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๕๐ จำนวน ๒๐ ล้านบาท ครั้งที่สอง เมื่อวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๕๐ จำนวน ๑๕ ล้านบาท ครั้งที่สาม เมื่อวันที่

๑๕ พฤษภาคม ๒๕๕๐ จำนวน ๑๐ ล้านบาท รวม ๔๕ ล้านบาท โดยใช้หุ้นธนาคารเอเชีย จำกัด (มหาชน) ของผู้ถูกร้องและภรรยา จำนวน ๑,๘๐๐,๐๐๐ หุ้น เป็นประกัน และจำเป็นต้องกู้เพราะ มีบุตร ๔ คน และบรรลุนิติภาวะทั้งหมดแล้ว บุตรทุกคนไม่ต้องการรับราชการ ขอเงินผู้ถูกร้องเพื่อทำธุรกิจ ผู้ถูกร้องจึงไปยืมเงินจำนวนนี้มาให้บุตรนำไปลงทุน โดยซื้อหุ้นในบริษัท รอยัล ลานนา ทาวเวอร์ จำกัด เป็นเงิน ๓๒ ล้านบาท นอกจากนั้น ก็นำไปลงทุนทำไร่ที่จังหวัดพิจิตร ชื่อบริษัท ชาละวัน จำกัด และลงทุนเลี้ยงนกกระจอกเทศกับบริษัท ฟาร์มพิจิตรไทยปศุสัตว์ จำกัด ที่จังหวัดพิจิตร

ครั้นต่อมามีผู้อื่นได้ทำหนังสือขอให้ผู้ร้องทำการตรวจสอบความถูกต้องและความมีอยู่จริง ของทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกร้องอีกด้วย

ผู้ร้องได้มอบหมายให้ นายวิรัตน์ วัฒนศิริธรรม และคุณหญิงปรีญา เกษมสันต์ ณ อยุธยา ซึ่งเป็นกรรมการในคณะกรรมการของผู้ร้องโดยร่วมกับเจ้าหน้าที่อื่นเป็นคณะทำงาน ดำเนินการตรวจสอบ ความถูกต้องของบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบ ผลการตรวจสอบจาก พยานหลักฐานและถ้อยคำของ ผู้ถูกร้อง นายทรงชัย อัจฉริยหิรัญชัย นายกฤษณ์นทร์ พลาฤทธิ์ นายอนุศักดิ์ อินทรภูวศักดิ์ นายพีรพล อิศราประสาธ นายอภัย ระติสุนทร นางสาวอุณาภรณ์ นาคล้วน นางรัชณี พิฆพงษ์ และนายเกรียง วงศ์วีระวัฒน์ ได้ความว่า เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๓๕ ผู้ถูกร้องขอกู้เงิน จาก นายกฤษณ์นทร์ นายกฤษณ์นทร์ได้ปรึกษากับนายอนุศักดิ์และนายคลัง ดันติมงคลสุข ซึ่งเป็นกรรมการ ของบริษัท เอ เอ เอส ออโต้ เซอร์วิส จำกัด โดยตกลงให้ผู้ถูกร้องกู้ยืม เพื่อไปลงทุนทำธุรกิจจำนวน ๔๐ - ๕๐ ล้านบาท นายกฤษณ์นทร์ นายอนุศักดิ์ และนายคลัง ซึ่งมีบัญชีร่วมกัน ได้ให้ยืมไปครั้งแรก จำนวน ๒ ล้านบาท ต่อมา นายกฤษณ์นทร์ไปยืมเงินจากนายทรงชัยมาให้ผู้ถูกร้องกู้ยืมโดยทำข้อตกลง การยืมเป็นหนังสือไว้ต่อกัน ได้มีการรับเงินเป็นงวดๆ อีก ๑๒ ครั้งเป็นเงิน ๔๓ ล้านบาท รวมทั้งสิ้น เป็นเงิน ๔๕ ล้านบาท ผู้ถูกร้องได้ออกใบรับเงินให้ทุกครั้งที่รับเงินรวม ๑๓ ครั้ง สำหรับเงินจำนวน ๔๓ ล้านบาท ที่นายกฤษณ์นทร์ไปยืมมาจากนายทรงชัย ๑๒ ครั้งนั้น แต่ครั้งนายกฤษณ์นทร์ได้ออก ใบรับเงินให้นายทรงชัยยึดถือไว้ เมื่อนายกฤษณ์นทร์ รับเงินไปจากนายทรงชัยแต่ละครั้ง ได้นำไปให้ นายอภัย ระติสุนทร ซึ่งเป็นคนสนิทของผู้ถูกร้อง รับไปมอบให้ผู้ถูกร้องที่บ้านผู้ถูกร้อง ซึ่งอยู่ที่ ถนนสนามบินน้ำ ตำบลท่าทราย จังหวัดนนทบุรีทุกครั้ง และผู้ถูกร้องได้ลงชื่อรับเงินในใบรับเงินให้ นายอภัยนำไปให้นายกฤษณ์นทร์ไว้เป็นหลักฐานทุกครั้งด้วย

เมื่อผู้ถูกร้อง ได้รับเงินจากนายอภัยแต่ละครั้ง จะมอบให้ นายเกรียง วงศ์วีระวัฒน์ กรรมการ บริษัท รอยัล ลานนา ทาวเวอร์ จำกัด ที่บ้านผู้ถูกร้อง เป็นการร่วมลงทุนในการซื้อหุ้นเพิ่มทุนของ บริษัท รอยัล ลานนา ทาวเวอร์ จำกัด จากนายเกรียง ให้ภรรยาและบุตร เป็นงวดๆ ๑๓ ครั้ง

เป็นเงิน ๔๕ ล้านบาท ซึ่ง นางฉวีวรรณ ขจรประศาสน์ ภรรยาผู้ถูกร้องถือหุ้น ๑๑๕,๕๕๘ หุ้น นางสาวบงกชรัตน์ ขจรประศาสน์ ถือหุ้น ๑๒๐,๐๐๐ หุ้น นางสาวปัทมารัตน์ ขจรประศาสน์ ๑๒๐,๐๐๐ หุ้น นายศิริวัฒน์ ขจรประศาสน์ ๑๒๐,๐๐๐ หุ้น และนางสาววัฒน์พร ขจรประศาสน์ ๑๒๐,๐๐๐ หุ้น นายเกรียงได้นำเงินจากการขายหุ้นไปใช้ในธุรกิจของตนโดยไม่ได้นำเข้าบัญชีแต่อย่างใด

ต่อมาเดือนมกราคม ๒๕๔๐ ได้มีการเปลี่ยนตัวเจ้าหน้าที่จากนายกฤษณ์นรินทร์ไปเป็นบริษัท เอ เอ เอส ออโต้ เซอร์วิส จำกัด โดยทำสัญญากู้ยืม ๓ ฉบับในวันเดียวกัน เป็นฉบับลงวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๔๐ เงิน ๒๐ ล้านบาท ฉบับลงวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๔๐ เงิน ๑๕ ล้านบาท และฉบับลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๔๐ เงิน ๑๐ ล้านบาท รวม ๔๕ ล้านบาท แต่ไม่ปรากฏในรายการบัญชีและงบดุลของบริษัท เอ เอ เอส ออโต้ เซอร์วิส จำกัด ว่า บริษัทได้รับการโอนหนี้โดยให้ผู้ถูกร้องกู้ยืมเงินจำนวน ๔๕ ล้านบาท คงปรากฏแต่รายการยืมเงินของพนักงานอื่นๆ และบันทึกของกรรมการของบริษัท เอ เอ เอส ออโต้ เซอร์วิส จำกัด ว่า ในปี ๒๕๔๐ มีการจ่ายคืนให้แก่กรรมการซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ผู้ถูกร้อง (เดิม) มีจำนวนรวมกัน ๕ ครั้ง เป็นเงิน ๔๕ ล้านบาทเท่านั้น

การที่ผู้ถูกร้องขอยืมเงินเป็นส่วนตัวจากนายกฤษณ์นรินทร์ รับเป็นเงินสดรวม ๑๓ ครั้งเป็นเงินถึง ๔๕ ล้านบาท ตั้งแต่เดือนมีนาคม ๒๕๓๕ ถึงเดือนสิงหาคม ๒๕๓๕ ซึ่งการรับเงินสดมียอดหลาย ๆ ล้านบาทนั้นเป็นการผิดปกติวิสัยอยู่แล้ว ครั้นต่อมาเกิดกังวลใจเพราะเห็นว่าไม่มีสัญญาประกันชัดเจน จึงได้โอนหนี้ให้บริษัท เอ เอ เอส ออโต้ เซอร์วิส จำกัด เป็นเจ้าหน้าที่แทน มีการทำสัญญากู้ยืม ๓ ฉบับดังกล่าวขึ้น ผู้ร้องเห็นว่า มีเหตุที่ไม่น่าเชื่อถือหลายประการ เช่น สัญญา ๓ ฉบับลงวันที่ต่างกันก็จริงแต่ก็ทำในวันเดียวกันและไม่มีการจ่ายเงินตามจำนวนที่ระบุในสัญญาด้วย ทุกครั้งที่ผู้ถูกร้องรับเงินที่กู้จากนายกฤษณ์นรินทร์ก็เป็นเงินสดทั้ง ๑๓ ครั้ง และได้ให้นายเกรียงรับไปก็เป็นเงินสดเช่นกัน ในวันเดียวกันด้วย ตามที่ผู้ถูกร้องอ้างว่าไปลงทุนซื้อหุ้นในบริษัท รอยัล ลานนา ทาวเวอร์ จำกัด นั้น ปรากฏว่าผลกำไรแต่ละปีไม่สมควรลงทุน นอกจากนี้ ที่ผู้ถูกร้องชี้แจงต่อสภาผู้แทนราษฎรก็แตกต่างจากที่ให้ถ้อยคำต่อคณะทำงานของผู้ร้องและที่ชี้แจงต่อศาลรัฐธรรมนูญ และมีเหตุผลอื่นไม่น่าเชื่ออีกหลายกรณี ผู้ร้องจึงไม่เชื่อว่าการกู้ยืมกันจริง ผู้ร้องมีความเห็นด้วยว่า เหตุที่ผู้ถูกร้องอ้างว่าเป็นหนี้นั้นก็เพื่อกลบเกลื่อนที่ผู้ถูกร้องมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นจากการยื่นบัญชีต่อคณะกรรมการ ป.ป.ป. เมื่อวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๒๕ วันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๓๓ และวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๓๘ ในฐานะที่ผู้ถูกร้องดำรงตำแหน่งรัฐมนตรี รวมเป็นเงินประมาณ ๓๗ ล้านบาท ดังนั้น การยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินว่าเป็นหนี้ นั้น จึงเป็นการจงใจยื่นบัญชีด้วยข้อความอันเป็นเท็จ ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕ วรรคหนึ่ง ผู้ร้องได้ลงมติด้วยคะแนนเสียง ๕ เสียงเป็นเอกฉันท์ และเกินกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยชี้ขาดตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕ วรรคสอง

ผู้ร้องอ้างเอกสารประกอบคำร้อง คำชี้แจงและคำแถลงการณ์ซึ่งเป็นสาระสำคัญ เช่น บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบของผู้ถูกร้องยื่นต่อผู้ร้อง เมื่อวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ วันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๕๐ และวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๕๑ สัญญากู้ยืมเงินรวม ๓ ฉบับ สำเนาบันทึกว่าด้วยข้อตกลงการกู้ยืมเงินลงวันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๕ ระหว่างนายทรงชัยและนายเกษมพันธ์ สำเนาใบรับเงินซึ่งนายเกษมพันธ์ออกให้แก่นายทรงชัย ๑๓ ฉบับ และสำเนาหนังสือรับเงินซึ่งนายเกรียงออกให้แก่ผู้ถูกร้องรวม ๑๓ ฉบับ

ผู้ถูกร้องชี้แจงเป็นหนังสือ ชี้แจงด้วยวาจาและแถลงการณ์โต้แย้ง โดยปฏิเสธข้อกล่าวหาตามคำร้องของผู้ร้องว่า คำวินิจฉัยของผู้ร้อง คำชี้แจงและคำแถลงการณ์ต่างๆ ของผู้ร้องคลาดเคลื่อนทั้งข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย กล่าวคือ

๑. สัญญากู้ยืมเงิน ๓ ฉบับ รวมเป็นเงิน ๔๕ ล้านบาท ไม่ตรงต่อความเป็นจริง เพราะไม่มีการส่งมอบเงิน วันลงนามในสัญญาก็ไม่ตรงตามที่ระบุในสัญญานั้น ผู้ถูกร้องเห็นว่า แม้จะมีการชำระเงินกันก่อนแล้วทำสัญญากันภายหลังก็มีผลบังคับกันตามกฎหมายได้ เหตุที่แยกชำระเงิน ๓ ฉบับเพราะใช้ใบหุ้นธนาคารเอเชีย จำกัด (มหาชน) เป็นประกันสัญญากู้ยืมไว้ หากใช้เงินครบถ้วนฉบับใด ก็สามารถนำใบหุ้นที่เป็นประกันแต่ละฉบับนั้นไปดำเนินการอย่างอื่นได้

๒. เงินที่ผู้ถูกร้องกู้ยืมตามสัญญา ๓ ฉบับ รวม ๔๕ ล้านบาท เป็นเงินของกรรมการ ๒ ล้านบาท และเงินที่นายเกษมพันธ์ไปขอยืมจากนายทรงชัย จำนวน ๔๓ ล้านบาทมาให้ผู้ถูกร้องกู้ยืม ได้เงินสดมาเป็นงวดๆ รวม ๑๓ งวด ผู้ถูกร้องได้นำไปให้ภรรยาและบุตรลงทุนในบริษัท รอยัล ลานนา ทาวเวอร์ จำกัด โดยเรียกนายเกรียง กรรมการของบริษัทมารับเงินค่าซื้อหุ้น ซึ่งนี้ตามจำนวนที่กู้ยืมมาดังกล่าวนี้ต่อมาได้แปลงหนี้จากนายเกษมพันธ์ ไปเป็นบริษัท เอ เอ เอส ออโต้ เซอร์วิส จำกัด เป็นเจ้าหนี้ ผู้ร้องเห็นว่า การกู้ยืมเงินและการนำเงินไปชำระค่าซื้อหุ้นนั้น ได้กระทำเป็นเงินสดทุกครั้งซึ่งไม่น่าเชื่อ แต่ปรากฏจากถ้อยคำของบุคคลที่ให้ถ้อยคำแก่คณะทำงานของผู้ร้อง มีนายเกษมพันธ์ นายอนุศักดิ์ และนายพีรพล รวมตลอดทั้งผู้เกี่ยวข้องต่างให้การสอดคล้องต่อกัน คือ ยืมจากกรรมการบริษัท เอ เอ เอส ออโต้ เซอร์วิส จำกัด จำนวน ๒ ล้านบาท และจากนายเกษมพันธ์ ๔๓ ล้านบาท ซึ่งเป็นเงินที่นายเกษมพันธ์กู้จากนายทรงชัย โดยทยอยรับเป็นงวดๆ รวม ๑๒ งวด ข้อตกลงกู้ยืมที่ได้ทำไว้กับนายทรงชัยมีโฉนดที่ดินเป็นหลักประกัน นายทรงชัยได้ใช้เช็คของตนเองไปเบิกเงินสดมาจากธนาคารนครหลวงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาสามย่าน การที่รับ - จ่ายเงินเป็นเงินสด ผู้ถูกร้องถือเป็นปกติในวงธุรกิจการค้าโดยทั่วไป ไม่ใช่เรื่องผิดปกติและมีใช่เป็นเรื่องที่รับฟังไม่ได้

ตามที่ผู้ร้องเห็นว่า เป็นการสร้างหลักฐานที่มาของเงินกู้ยืม ผู้ถูกร้องชี้แจงว่า หลักฐานที่เป็นเช็ค และใบแจ้งยอดบัญชีของธนาคารนครหลวงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาสามย่าน เป็นหลักฐานในปี พ.ศ. ๒๕๓๕ หนังสือรับรองรายการในทะเบียนนิติบุคคลและสำเนาบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้นของบริษัท รอยัล ลานนา ทาวเวอร์ จำกัด เป็นเอกสารที่อยู่ในความครอบครองของทางราชการ กระทำในปี พ.ศ. ๒๕๓๕ และปี พ.ศ. ๒๕๔๐ ก่อนที่มีการตรวจสอบและก่อนรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันใช้บังคับ ซึ่งจะสร้างขึ้นใหม่ไม่ได้ แม้การจ่ายเช็คของนายทรงชัยที่เบิกเงินสดมาให้นายกฤษณ์นรินทร์ ก็ไม่สามารถสร้างขึ้นใหม่ได้

การโอนหนี้ให้บริษัท เอ เอ เอส ออโต้ เซอร์วิส จำกัด โดยผู้ร้องเห็นว่า กรรมการบริษัท ให้การขัดกันกรณีจ่ายเงินของบริษัทคืนให้กรรมการจำนวน ๔๕ ล้านบาทนั้น แท้จริงนายกฤษณ์นรินทร์ ไม่เข้าใจคำถามของคณะกรรมการทำงานของผู้ร้องที่ไม่ได้ถามให้ชัดว่ามีการคืนเงินให้กรรมการบริษัทบ้างหรือไม่

สำหรับเอกสารสัญญา ๓ ฉบับไม่สมบูรณ์เพราะหนังสือมอบอำนาจของบริษัทที่ให้นายพีรพล ลงชื่อในสัญญาแทนบริษัท เอ เอ เอส ออโต้ เซอร์วิส จำกัด ไม่มีตราบริษัทประทับนั้น ผู้ถูกร้องเห็นว่า สัญญาดังกล่าวมีผลผูกพันสัญญาตามกฎหมายแล้วบังคับคดีกันได้ โดยเฉพาะกรรมการบริษัทเป็นญาติ และเพื่อนฝูงกัน และรู้จักกับผู้ถูกร้องมาก่อนจึงไม่ได้พิถิปถินในเรื่องความสมบูรณ์ของสัญญาแต่อย่างใด รวมถึงเรื่องสัญญาไม่ได้ติดอากรแสตมป์ด้วยเพราะสามารถดำเนินการในภายหลังได้

ตามที่ผู้ร้องกล่าวว่า บันทึกการกู้ยืมระหว่างนายทรงชัยและนายกฤษณ์นรินทร์ ลงวันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๕ ไม่น่าเชื่อถือเพราะไม่มีหลักประกันที่น่าเชื่อถือ นายทรงชัยไม่มีความสามารถทางการเงินในการให้กู้ได้ ผู้ถูกร้องเห็นว่า บันทึกข้อตกลงและโฉนดที่ดินที่เป็นหลักประกัน ๑๔ ไร่ ประกอบกับใบรับเงินที่นายกฤษณ์นรินทร์ออกให้นายทรงชัย เป็นหลักฐานสมบูรณ์ของการกู้ยืม นายทรงชัย มีบ้าน ๓ หลัง มีเงินฝาก ๔๐ - ๕๐ ล้านบาท มีรถยนต์ ๓ คัน มีเงินฝากในประเทศสิงคโปร์ประมาณ ๓๐๐ ล้านบาท มีที่ดินในกรุงเทพมหานคร ๒ แปลงพร้อมสิ่งก่อสร้างเป็นห้องพักรวม ๑๗๖ ห้อง และมีอาคารพาณิชย์ด้วย นอกจากนี้ยังมีทรัพย์สินอื่นๆ อีกและเคยให้ผู้อื่นยืมในวงเงินสูงมาแล้ว จึงสามารถให้กู้ยืมเงินตามจำนวนดังกล่าวได้

ผู้ถูกร้องไม่ได้สร้างหลักฐานและไม่ได้ทำเพื่อหักล้างที่มีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๓๘ ถึงปี ๒๕๔๐ จำนวน ๓๗ ล้านบาทตามที่ผู้ร้องมีความเห็นแต่อย่างใด เพราะรายได้ที่เพิ่มขึ้นเกิดจากกำไรที่นางฉวีวรรณ ไปร่วมลงทุนในธุรกิจการค้าอสังหาริมทรัพย์กับนายประธาน พงษ์ศิวกัย จำนวน ๒๑ ล้านบาทเศษ และที่เหลือเกิดขึ้นจากผู้ถูกร้องร่วมลงทุนกับนายประธานเช่นกัน และมีที่ดินเพิ่มขึ้น ๑๒ แปลง มูลค่า ๑๗,๒๐๘,๑๒๐ บาทก็เนื่องจากผู้ที่กู้ยืมเงินไป ได้ชดใช้เงินคืนมา จึงนำไปซื้อที่ดินที่เพิ่มขึ้นดังกล่าว

คำแถลงการณ์ของผู้ถูกร้องมีสาระสำคัญว่า ขอให้เพิกถอนคำวินิจฉัยของผู้ร้องเพราะ (๑) ไม่สอบสวนการเพิ่มทุนและการลงทุนในบริษัท รอยัล ลานนา ทาวเวอร์ จำกัด (๒) ไม่นำเช็คจำนวน ๑๒ ฉบับของนายทรงชัยรวมไว้ในสำนวน (๓) ไม่สอบสวนการคืนเงินกู้ของบริษัท เอ เอ เอส ออโต้ เซอร์วิส จำกัด ที่คืนให้แก่กรรมการรวมไว้ในสำนวนแล้วพิจารณาวินิจฉัย ทั้งที่นายอนุศักดิ์ให้การว่า บริษัท เอ เอ เอส ออโต้ เซอร์วิส จำกัด ได้คืนให้แก่กรรมการแล้ว (๔) ไม่สอบสวนฐานะการเงินของนายทรงชัยให้ถูกต้องครบถ้วน แต่กลับนำฐานะการเงินของนายทรงชัยมาเป็นเหตุในการวินิจฉัยในคดีนี้ (๕) ไม่สอบสวนนายลิขิตในประเด็นการคืนเงินกู้จำนวน ๔๕ ล้านบาท และในประเด็นที่ไม่ลงบดุลในปี ๒๕๔๐ ของบริษัท เอ เอ เอส ออโต้ เซอร์วิส จำกัด ทั้งๆ ที่นายลิขิตไปปรากฏตัวและขอชี้แจงข้อเท็จจริงแล้วแต่กลับได้รับการปฏิเสธจากคณะทำงานของผู้ร้อง (๖) ไม่สอบสวนและนำที่มาจากเงินได้ของผู้ถูกร้องในปี ๒๕๔๐ รวมสำนวนแล้วพิจารณาวินิจฉัย แต่กลับเพิกหาหลักฐานขณะที่ศาลรัฐธรรมนูญกำลังไต่สวน

นอกจากนี้ ผู้ถูกร้องเห็นว่า

(๑) ผู้ร้องไม่มีอำนาจยื่นคำร้องคดีนี้เพราะการสอบสวนคดีนี้ไม่ชอบด้วยประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๓๑ ประกอบด้วยมาตรา ๒ (๑๑) และรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ มาตรา ๓๐ และมาตรา ๓๓ เท่ากับไม่มีการสอบสวน และรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕ กำหนดมิให้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองเป็นเวลา ๕ ปี ซึ่งเป็นโทษทางอาญา

(๒) การเสนอคำร้องตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕ วรรคสอง ต่อศาลรัฐธรรมนูญต้องผ่านการสอบสวนเป็นที่ยุติเสียก่อน เมื่อยังสอบสวนไม่เสร็จจึงไม่มีอำนาจเสนอเรื่องให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัย

(๓) คดีนี้เป็นคดีปกครอง ด้วยเหตุเป็นการกระทำของรัฐและเจ้าหน้าที่ของรัฐ

การที่นายกล้าณรงค์ จันทิก อ้างตนเองเป็นพยานฝ่ายผู้ร้องเพียงปากเดียว โดยเฉพาะนายก้านรงค์ไม่ใช่คณะทำงานผู้ทำการสอบสวนคดีนี้ มิใช่คณะกรรมการ ป.ป.ช. การเบิกความของนายก้านรงค์จึงเป็นพยานบอกเล่า รับฟังไม่ได้ ทั้งคณะทำงานก็ไม่มีผู้ใดมาเบิกความ แม้พนักงานอัยการยังอ้างตนเองเป็นพยานไม่ได้ ผู้ถูกร้องเห็นว่า ศาลรัฐธรรมนูญจะรับฟังคำเบิกความของนายก้านรงค์เป็นพยานฝ่ายผู้ร้องไม่ได้

จึงมีปัญหาที่จะต้องพิจารณาในเบื้องต้นว่า ศาลรัฐธรรมนูญมีอำนาจพิจารณาวินิจฉัยชี้ขาดตามคำร้องของผู้ร้องหรือไม่

พิจารณาแล้ว รัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๐๑ วรรคหนึ่ง (๔) บัญญัติให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจตรวจสอบความถูกต้องและความมีอยู่จริง รวมทั้งความเปลี่ยนแปลงของทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๑ และมาตรา ๒๕๒ และรัฐธรรมนูญ

ยังบัญญัติให้อำนาจคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจสั่งให้เจ้าหน้าที่ของรัฐมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามที่ขอให้ดำเนินการได้ ทั้งให้อำนาจเรียกเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องจากบุคคลใด หรือเรียกบุคคลใดมาให้ถ้อยคำได้ จึงเห็นว่าการตรวจสอบความถูกต้องและความมีอยู่จริงของทรัพย์สินและหนี้สินมิใช่เป็นการสอบสวนทางอาญา แต่เป็นการหาข้อเท็จจริงเท่านั้น จึงไม่จำเป็นต้องปฏิบัติตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการสอบสวนแต่อย่างใด คณะทำงานของผู้ร้องเมื่อตรวจสอบแล้วจะต้องเสนอผลการดำเนินการและผลการตรวจสอบให้ผู้ร้องเพื่อพิจารณาวินิจฉัย เมื่อผู้ร้องเห็นว่าข้อเท็จจริงที่คณะทำงานเสนอมีเพียงพอก็สามารถที่จะมีความเห็นได้ ส่วนจะต้องมีข้อเท็จจริงเพิ่มเติมอย่างไรอีกนั้น เป็นหน้าที่ของศาลรัฐธรรมนูญจะพิจารณาดำเนินการต่อไป จากข้อเท็จจริงก็ได้ความว่า คู่กรณีทั้งสองฝ่ายได้มีการเสนอข้อเท็จจริงตามที่ยกขึ้นต่อสู้ต่อศาลรัฐธรรมนูญแล้ว จึงถือได้ว่าได้ปฏิบัติตามที่รัฐธรรมนูญบัญญัติ และตามที่ผู้เกี่ยวข้องจะมีสิทธิดำเนินการตามข้อกำหนดว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญแล้ว

สำหรับประเด็นที่ผู้ถูกร้องยกขึ้นอีกกรณีหนึ่งว่า นายกล้านรงค์ เป็นเลขานุการคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่ได้เป็นคณะทำงานและมีได้เป็นคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่มาชี้แจงและดำเนินคดีแทนคณะกรรมการ ป.ป.ช. ซึ่งเป็นผู้ร้องไม่ได้ และนายกล้านรงค์ไม่ได้เป็นผู้สอบสวนจะมาเบิกความแทนผู้สอบสวนก็ไม่ได้นั้น พิจารณาแล้ว รัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๐๑ วรรคสอง ให้นำมาตรา ๒๖๕ มาใช้บังคับกับการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ซึ่งมาตรา ๒๖๕ วรรคสอง บัญญัติให้อำนาจแต่งตั้งบุคคลหรือคณะบุคคลเพื่อปฏิบัติหน้าที่ตามที่มอบหมายได้ ซึ่งผู้ร้องได้แจ้งศาลรัฐธรรมนูญตามหนังสือลับ ด่วนมาก ที่ ปช. ๐๐๐๖/๒๒ ลงวันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๕๓ แต่งตั้งนายกล้านรงค์ จันทิก และเจ้าหน้าที่อีก ๓ คนเป็นผู้แทนในการแถลงการณ์ ตอบข้อซักถาม ชักค้ำน และดำเนินการอื่นๆ ในกระบวนการพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ ซึ่งการดำเนินการใดๆ ของผู้แทนนั้นอยู่ในความรับผิดชอบของผู้มอบหมาย ซึ่งการดำเนินกระบวนการพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญในเรื่องนี้เป็นการให้คู่กรณีมาชี้แจง จากการชี้แจงของนายกล้านรงค์ ผู้แทนผู้ร้องก็ได้ชี้แจงตามคำร้องของผู้ถูกร้อง และได้ตอบคำถามชักค้ำนของฝ่ายผู้ถูกร้องในประเด็นของคำร้อง ซึ่งอยู่ในอำนาจที่ได้รับมอบหมาย นอกจากนี้ยังมีอำนาจชักค้ำนผู้ชี้แจงของฝ่ายผู้ถูกร้องด้วย ก็ถือได้ว่าเป็นการดำเนินกระบวนการพิจารณาตามข้อกำหนดศาลรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๑ ในหมวด ๓ ว่าด้วยการพิจารณาแล้ว แม้คณะทำงานจะไม่ได้มาชี้แจงในฐานะเป็นผู้สอบสวนก็ตามแต่ข้อกำหนดดังกล่าวก็ได้กำหนดไว้เช่นอย่างการดำเนินคดีอาญาในศาลยุติธรรม หรือในศาลทหาร จึงเห็นว่าการดำเนินการของนายกล้านรงค์ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ และเป็นผู้แทนผู้ได้รับมอบหมาย ไม่ขัดต่อรัฐธรรมนูญและข้อกำหนดศาลรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๑ ดังนั้น เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. (ผู้ร้อง) มีความเห็นว่า

ผู้ถูกร้องจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยความอันเป็นเท็จ ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕ วรรคหนึ่ง ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยชี้ขาดตามวรรคสองนั้น ศาลรัฐธรรมนูญย่อมมีอำนาจพิจารณาวินิจฉัยคำร้องของผู้ร้องได้

จึงมีปัญหาตามคำร้องของผู้ร้องว่า ผู้ถูกร้องเป็นหนี้จริงตามที่ไต่ขึ้นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบไว้ต่อผู้ร้องหรือไม่

พิจารณาคำร้องของผู้ร้อง คำชี้แจงด้วยวาจา หนังสือและเอกสารแสดงความเห็น คำชี้แจงเป็นหนังสือและด้วยวาจา คำคัดค้าน ข้อโต้แย้งของผู้ถูกร้อง ตลอดจนแถลงการณ์ของคู่กรณี ประกอบพยานหลักฐานทั้งของผู้ร้องและผู้ถูกร้องแล้ว สรุปได้ว่า ผู้ถูกร้องได้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบ ๓ ครั้ง เมื่อวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ กรณีเข้ารับตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๕๐ กรณีเข้ารับตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย และเมื่อวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๕๑ กรณีเข้ารับตำแหน่งรองนายกรัฐมนตรี และในการยื่นบัญชีทั้ง ๓ ครั้งดังกล่าวนั้นแจ้งไว้ด้วยว่า ผู้ถูกร้องเป็นลูกหนี้บริษัท เอ เอ เอส ออโต้ เซอร์วิส จำกัด ไปด้วย นอกจากนี้ ยังมีเอกสารหลักฐานประกอบที่เกี่ยวกับประเด็นดังกล่าวโดยตรง ดังนี้

๑. สัญญากู้ยืมเงิน ๓ ฉบับ ซึ่งเป็นฉบับลงวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๕๐ ฉบับลงวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๕๐ และฉบับลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๕๐

๒. สำเนาใบรับเงินที่ผู้ถูกร้องซึ่งเป็นผู้กู้ ออกให้นายเกษนันทร์ผู้ให้กู้ยึดถือไว้จำนวน ๑๓ ฉบับ

๓. สำเนาหนังสือตกลงการกู้เงินระหว่างนายทรงชัยกับนายเกษนันทร์ ลงวันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๕ จำนวน ๑ ฉบับ

๔. สำเนาใบรับเงินที่นายเกษนันทร์ผู้กู้ ออกให้นายทรงชัยผู้ให้กู้ยึดถือไว้จำนวน ๑๒ ฉบับ

๕. สำเนาหนังสือตกลงซื้อหุ้นบริษัท รอยัล ลานนา ทาวเวอร์ จำกัด ลงวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๕๐ จำนวน ๑ ฉบับ และวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๕๐ ได้จดทะเบียนว่า นางฉวีวรรณ ภรรยาผู้ถูกร้องถือหุ้นในบริษัทดังกล่าว ๑๑๕,๕๕๘ หุ้น และบุตร ๔ คนๆ ละ ๑๒๐,๐๐๐ หุ้น รวม ๕๕๕,๕๕๘ หุ้น ในหุ้นของบริษัทที่เพิ่มทุนทั้งหมด ๖๐๐,๐๐๐ หุ้น ราคาหุ้นละ ๑๐๐ บาท เป็นเงิน ๖๐ ล้านบาท

๖. หนังสือสัญญาการโอนหุ้นบริษัท รอยัล ลานนา ทาวเวอร์ จำกัด ระหว่างนางฉวีวรรณกับนางกัญญารีย์ จันทรวนพงศ์ ลงวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๕๐ (ตัวแทน)

๗. หนังสือสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ที่ กตด. ๕๕๖/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๓ จำนวน ๑ ฉบับ

๘. รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ลงวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๕๒ จำนวน ๑ ชุด

ตามข้อเท็จจริงที่ผู้ถูกร้องชี้แจงว่า ผู้ถูกร้องต้องการเงินเพื่อให้ครอบครัวนำไปลงทุนทำธุรกิจ เป็นเงิน ๕๐ - ๕๐ ล้านบาท โดยยืมจากกรรมการบริษัท ฯ ๒ ล้านบาท และจากนายกฤษณ์นรินทร์ ๔๓ ล้านบาท รวมเป็นเงิน ๔๕ ล้านบาท ได้รับเป็นเงินสดไป ๑๓ ครั้ง ปรากฏตามหลักฐานการออกใบรับเงินให้นายกฤษณ์นรินทร์ คือ

- (๑) ใบรับเงินลงวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๓๕ จำนวน ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท
- (๒) ใบรับเงินลงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๓๕ จำนวน ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท
- (๓) ใบรับเงินลงวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๓๕ จำนวน ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท
- (๔) ใบรับเงินลงวันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๓๕ จำนวน ๔,๐๐๐,๐๐๐ บาท
- (๕) ใบรับเงินลงวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๓๕ จำนวน ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท
- (๖) ใบรับเงินลงวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๓๕ จำนวน ๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท
- (๗) ใบรับเงินลงวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๓๕ จำนวน ๒,๕๐๐,๐๐๐ บาท
- (๘) ใบรับเงินลงวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๓๕ จำนวน ๘,๕๐๐,๐๐๐ บาท
- (๙) ใบรับเงินลงวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๓๕ จำนวน ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท
- (๑๐) ใบรับเงินลงวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๓๕ จำนวน ๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท
- (๑๑) ใบรับเงินลงวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๓๕ จำนวน ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท
- (๑๒) ใบรับเงินลงวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๓๕ จำนวน ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท
- (๑๓) ใบรับเงินลงวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๓๕ จำนวน ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท

ในวันที่มีการรับเงินดังกล่าว ผู้ถูกร้องจะแจ้งให้นายเกรียง วงศ์วีระวัฒน์ กรรมการบริษัท รอยัล ลานนา ทาวเวอร์ จำกัด มารับเป็นเงินสดไปในวันเดียวกัน เพื่อใช้เป็นค่าซื้อหุ้นเพิ่มทุนบริษัท รอยัล ลานนา ทาวเวอร์ จำกัด จากนายเกรียงให้แก่ภรรยาและบุตรของผู้ถูกร้อง โดยนายเกรียง ออกใบรับเงินให้ผู้ถูกร้องทุกครั้ง ลงวันที่เดียวกันให้ผู้ถูกร้องยึดถือไว้

พิจารณาตามข้อเท็จจริงได้ความว่า นายเกรียงกับผู้ถูกร้องได้ทำหนังสือตกลงซื้อหุ้นบริษัท รอยัล ลานนา ทาวเวอร์ จำกัด จากนายเกรียงเมื่อวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๕๐ และวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๕๐ ได้จดทะเบียนให้ภรรยาและบุตรผู้ถูกร้องถือหุ้นตามจำนวนที่ตกลงซื้อ รวม ๕๕๕,๕๕๕ หุ้น แต่การขอยืมเงินและมีการรับเงินที่ยืมจากนายกฤษณ์นรินทร์เริ่มตั้งแต่วันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๓๕ จนครั้งสุดท้าย วันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๓๕ ระยะเวลาห่างกันกับวันเริ่มซื้อหุ้นเกือบ ๑ ปี หรือการรับเงินครั้งสุดท้าย เกือบ ๗ เดือนแสดงให้เห็นว่า การซื้อหุ้นดังกล่าวมิใช่เรื่องเร่งด่วน จนถึงจะต้องรับเงินสดเป็นการล่วงหน้า เป็นเวลาหลายเดือน ขณะรับเงินค่าซื้อหุ้นแต่ละครั้ง ใบหุ้นหรือการเข้าถือหุ้นก็ยังไม่มีการโอนกัน

เหตุใดจึงต้องรีบส่งมอบเงินให้นายเกรียงผู้ขายในลักษณะรีบเร่งซึ่งเป็นการผิดปกติ ยิ่งกว่านั้นหุ้นที่เพิ่มทุนก็เพิ่มครั้งเดียว คราวเดียวจาก ๑๐,๐๐๐ หุ้นเป็น ๖๐๐,๐๐๐ หุ้น ไม่ได้เพิ่มเป็นคราวๆ จึงไม่จำเป็นต้องชำระเงินล่วงหน้า และไม่ต้องชำระหลายครั้ง วันไปจดทะเบียนการซื้อหุ้นก็ครั้งเดียวคราวเดียว จึงไม่จำเป็นต้องชำระล่วงหน้าเป็นเวลาเกือบ ๑ ปี ยังได้ความอีกว่า เมื่อผู้ถูกร้องต้องการเงินจะแจ้งให้นายกฤษนันท์ทราบล่วงหน้า โดยกำหนดจำนวนเงินด้วย ซึ่งถ้าหากว่าตกลงจะซื้อหุ้นกันแล้ว ก็น่าจะรวมซื้อในคราวเดียวหรือครั้งละมากๆ มิต้องแบ่งเป็นรายย่อยถึง ๑๓ ครั้ง และไม่มีความแน่นอนว่าจะจ่ายกันกี่งวด ก็วันต้องงวด งวดละเท่าใด บางงวดห่างกัน ๔ วัน บางงวดห่างกัน ๔๕ วัน ทั้งนี้เพราะการซื้อหุ้นมิใช่กระทำการซื้อเช่นในตลาดหลักทรัพย์ จะต้องทยอยซื้อตามราคาขึ้นลงเป็นวันๆ ไป โดยที่การซื้อขายหุ้นเพิ่มทุนกันในราคาหุ้นละ ๑๐๐ บาทตามราคาที่เพิ่มทุน ซึ่งเป็นการแน่นอนไม่มีเปลี่ยนแปลง กรณีนี้เป็นการชัดแจ้งว่า ผู้ถูกร้องมีเจตนาแต่ต้นแล้วว่า จะซื้อหุ้นในบริษัท รอยัล ลานนา ทาวเวอร์ จำกัด ให้ภรรยาและบุตร จึงไม่จำเป็นต้องทยอยซื้อแต่อย่างใด ไม่มีเหตุจำเป็นที่ต้องกระทำเป็นงวดเป็นตอนถึง ๑๓ ครั้งและไม่มีหลักเกณฑ์ ทำให้มีข้อสงสัยว่าจะมีการนำเงินจำนวนดังกล่าวไปซื้อหุ้นกันจริง

เมื่อพิจารณาย้อนไปถึงที่มาของเงิน ๔๕ ล้านบาท ซึ่งผู้ถูกร้องอ้างว่า ในตอนแรกได้กู้ยืมจากนายกฤษนันท์นั้น ได้ความตามคำชี้แจงของนายทรงชัย นายกฤษนันท์และผู้ถูกร้องว่า นายกฤษนันท์ได้ไปขอกู้เงินจากนายทรงชัย โดยทำบันทึกข้อตกลงการกู้เงินลงวันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๕ ให้จ่ายเป็นเงินสด เพื่อนายกฤษนันท์จะนำมาให้ผู้ถูกร้องยืม เมื่อผู้ถูกร้องต้องการเงินจำนวนเท่าใด เมื่อใดก็จะแจ้งให้นายกฤษนันท์ทราบ จากนั้นนายกฤษนันท์จะติดต่อนายทรงชัยล่วงหน้า เพื่อรับเงินตามจำนวนที่ผู้ถูกร้องต้องการ โดยนายกฤษนันท์ไปรับเงินสดจากนายทรงชัยด้วยตนเองที่บ้านนายทรงชัย บางครั้งก็รับจากภรรยาของนายทรงชัย ซึ่งมีบ้านอยู่ซอยสายลม ๒ ถนนพหลโยธิน กรุงเทพมหานคร โดยออกใบรับเงินให้นายทรงชัยไว้ทุกครั้งทั้ง ๑๒ ครั้ง เป็นเงิน ๔๓ ล้านบาท จากนั้นได้นำเงินสดแต่ละครั้งดังกล่าว ซึ่งมีจำนวน ๒ ล้านบาทบ้าง ๓ ล้านบาทบ้าง หรือ ๕ ล้านบาทบ้าง จำนวนที่มากที่สุดถึง ๘ ล้าน ๕ แสนบาท แล้วนำมาที่บริษัท ซี ที ไอ โฮลดิ้ง จำกัด ซึ่งเป็นที่ทำงานของนายกฤษนันท์ อยู่ที่ถนนรัชดาภิเษก ตรงข้ามศูนย์ประชุมแห่งชาติสิริกิติ์ กรุงเทพมหานคร และโทรศัพท์แจ้งให้นายอภัยซึ่งผู้ถูกร้องส่งไว้มารับเงินสดดังกล่าวเอาไปให้ผู้ถูกร้อง บางครั้งก็ฝากลูกสวายนายอภัย ซึ่งทำงานอยู่ที่เดียวกันกับนายกฤษนันท์ให้นำไปให้นายอภัยอีกต่อหนึ่ง และมีบางครั้งที่นายกฤษนันท์ได้นำเงินสดไปมอบให้นายอภัย ที่บริษัท บางกอกดาต้าเซ็นเตอร์ จำกัด อยู่ที่นางเลิ้ง ถนนพิษณุโลก กรุงเทพมหานคร เพื่อนายอภัยจะนำต่อไปให้ผู้ถูกร้องต่อไป

พิจารณาแล้ว การรับและการถือเงินสดมีจำนวนเป็นล้านๆ บาท บางครั้งเป็นจำนวนถึง ๘ ล้าน ๕ แสนบาทซึ่งเป็นเงินจำนวนมาก จะต้องมีการเปลี่ยนมือและต้องนำไปหลายแห่ง แต่ละแห่งอยู่ห่างกัน บางครั้งเดินทางในเวลาบ่าย เย็น กว่าจะนำไปถึงบ้านผู้ถูกร้อง และจะต้องให้นายเกรียงรับต่อไปอีกอาจเป็นเวลาค่ำก็มี ซึ่งเป็นเรื่องผิดปกติแล้วยังไม่ปลอดภัยอีกด้วย ลูกสาวนายอภัยเป็นผู้หญิง ต้องนำเงินสดจำนวนมากไปหลังเลิกงาน เป็นการเสี่ยงและไม่ปลอดภัยอย่างยิ่ง โดยที่มีใช้กรณีเร่งด่วนคงได้วินิจฉัยแล้วข้างต้น หากเป็นเวลาค่ำคืนก็อาจนำเข้าฝากในธนาคารแล้วเบิกหรือส่งจ่ายโดยเช็คในวันรุ่งขึ้นก็ได้ ไม่จำเป็นต้องรีบไปส่งให้ถึงผู้รับในเวลาต่อเนื่องในวันเดียวกันเลย ซึ่งเป็น การขัดต่อเหตุผลของวิญญูชนทั่วไปพึงกระทำ และเป็นข้อพิรุธสงสัยว่า จะมีการนำเงินไปมอบให้ผู้ถูกร้องจริงตามที่ยกขึ้นต่อสู้

อีกกรณีหนึ่งก็คือ นายกฤษนันท์ชี้แจงว่า ตอนที่ผู้ถูกร้องต้องการยืมเงินเป็นเงินสดในวงเงินไม่เกิน ๕๐ ล้านบาทนั้น นายกฤษนันท์ได้ไปหาหรือนายอนุศักดิ์ และนายคลัง ซึ่งเป็นกรรมการบริษัท แล้วจึงตอบตกลง จากนั้นได้จ่ายเงินให้ผู้ถูกร้องครั้งแรกในวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๓๕ จำนวน ๒ ล้านบาท เป็นเงินของกรรมการบริษัท คือเป็นของนายกฤษนันท์ นายอนุศักดิ์ และนายคลัง พิจารณาแล้ว การตกลงจะให้ยืมเงินระหว่างนายกฤษนันท์และผู้ถูกร้อง ไม่ปรากฏว่ามีการพูดกันถึงเรื่องดอกเบี้ย และจะชดเชยคืนเมื่อใด จะนำเงินไปทำอะไร รวมทั้งหลักประกันการกู้ยืม แม้ผู้ถูกร้องและกรรมการบริษัท จะรู้จักคุ้นเคยกันมาก่อน แต่จำนวนเงินมากซึ่งรวมกันแล้วถึง ๔๕ ล้านบาทเช่นนี้ น่าจะต้องสอบถามความจำเป็น ระยะเวลาการกู้ รวมทั้งดอกเบี้ยด้วยแต่ก็ไม่ปรากฏ นอกจากนี้การรับเงินตามที่กู้ยืมแต่ละครั้งโดยเริ่มตั้งแต่วันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๓๕ เป็นต้นไป จนถึงวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๓๕ ใช้เวลาประมาณ ๕ เดือน เป็นเงิน ๔๕ ล้านบาท ต่อมามีการเปลี่ยนตัวเจ้าหนี้ให้บริษัท เอ เอ เอส ออโต้ เซอร์วิส จำกัด เป็นเจ้าหนี้แทน โดยในวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๔๐ ซึ่งเป็นวันทำสัญญากู้ ๓ ฉบับ ฉบับแรกจำนวน ๒๐ ล้านบาท เป็นระยะเวลาห่างกันไม่น้อยกว่า ๕ เดือน (ไม่นับระยะเวลาเริ่มจ่ายเงินงวดแรก) ไม่มีรายละเอียดในเรื่องดอกเบี้ยกัน แม้กระทั่งฉบับที่ ๒ ลงวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๔๐ จำนวนเงิน ๑๕ ล้านบาท ระยะเวลาห่างกันไม่น้อยกว่า ๗ เดือน และฉบับที่ ๓ ลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๔๐ จำนวนเงิน ๑๐ ล้านบาท ระยะเวลาห่างกันไม่น้อยกว่า ๕ เดือน ก็ไม่ได้ ความว่าจะต้องจ่ายดอกเบี้ยกันหรือไม่ ต่างกับที่นายกฤษนันท์ไปขอยืมจากนายทรงชัย กลับมีระบุอัตราดอกเบี้ยไว้ว่าต้องจ่ายถึงร้อยละ ๑๒ บาทต่อปี พิจารณาแล้วเห็นว่า เมื่อนายกฤษนันท์ต้องจ่ายดอกเบี้ยให้แก่ นายทรงชัย เหตุใดเมื่อนำไปให้ผู้ถูกร้องยืมจึงไม่ต้องจ่ายดอกเบี้ย เพียงจะมีกำหนดกันตอนที่ให้บริษัทเป็นเจ้าหนี้แทน จะเห็นได้ว่า เป็นสิ่งที่ผิดปกติ จริงอยู่ผู้ถูกร้องเป็นผู้ใหญ่ มียศมีตำแหน่ง

แต่จำนวนเงินมากถึง ๔๕ ล้านบาท ไม่มีสิ่งใดยึดถือเป็นหลักประกันแล้วยังไม่มีรายละเอียดในการส่งคืน
ทั้งไม่มีรายละเอียดหรือข้อตกลงเกี่ยวกับดอกเบี้ยไว้เลย โดยเฉพาะผู้ถูกร้องนำเงินไปทำธุรกิจที่มีลักษณะ
เป็นการค้า ซึ่งเป็นการหาประโยชน์ ก็น่าจะต้องตกลงถึงเรื่องดอกเบี้ยหรือประโยชน์อย่างอื่นไว้ด้วย
ทำให้มีเหตุให้ระวางสงสัยไม่น่าเชื่อว่า นายกฤษนันท์จะเป็นเจ้านี่ผู้ถูกร้องก่อนมีการเปลี่ยนตัวเจ้านี่จริง
การรับเงินแต่ละครั้งที่นายกฤษนันท์ไปรับจากนายทรงชัย นอกจากจะรับเป็นเงินสดทั้ง ๑๒ ครั้ง
ดังกล่าวแล้วข้างต้น ได้ความจากคำชี้แจงของนายทรงชัยว่า เมื่อได้รับแจ้งจากนายกฤษนันท์ล่วงหน้า
ว่าจะขอรับเงินเมื่อใด จำนวนเท่าใด แล้วนายทรงชัยก็ให้คนนำเช็คของตนเองไปเบิกจากธนาคาร
นครหลวงไทย จำกัด สาขาสามย่าน มาให้ จะเห็นได้ว่านายทรงชัยมีเวลาเตรียมตัวล่วงหน้า นายทรงชัย
สามารถออกเช็คให้นายกฤษนันท์ไปรับเองก็ได้ เพราะหลักฐานการรับเงินก็รับจากนายกฤษนันท์
โดยตรงอยู่แล้ว ไม่จำเป็นต้องรับเงินสดมาแล้วให้นายกฤษนันท์มารับให้อีกทอดหนึ่ง เช็คก็เป็นเช็คของ
นายทรงชัยเอง มีข้อตกลงการยืมไว้ล่วงหน้าแล้ว ทั้งนายกฤษนันท์และนายทรงชัยก็รู้จักกันดี หากเกรงว่า
เช็คจะขึ้นเงินไม่ได้ก็ไม่ปรากฏว่านายทรงชัยผิดนัดแม้แต่ครั้งเดียว ทั้งได้ความจากนายทรงชัยด้วยว่า
มีความสามารถให้ยืมได้ จึงไม่มีเหตุระวางว่า นายกฤษนันท์รับเช็คไปแล้วจะรับเงินจากธนาคารไม่ได้
โดยเฉพาะไม่จำเป็นต้องกระทำอย่างเดียวกันทั้ง ๑๒ ครั้ง ซึ่งเป็นวิธีการที่ผิดปกติ ทำให้ไม่น่าเชื่อว่า
มีการรับเงินกันจริงตามที่ยกขึ้นกล่าวอ้าง

การเบิกเงินตามเช็คของนายทรงชัยอ้างว่า ให้ลูกน้องไปเบิกจากธนาคารนครหลวงไทย จำกัด
สาขาสามย่าน บัญชีเลขที่ ๐๐๗ - ๑ - ๐๓๕๘๓ - ๑ ของนายทรงชัยซึ่งมียอดไม่ตรงตามที่นายกฤษนันท์
จะขอรับไปถึง ๗ ครั้ง เช่น

เมื่อวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๓๕ เบิกเงินมา ๔,๘๐๐,๐๐๐ บาท มีรายละเอียดต้องจ่าย
อย่างอื่นอีก ๘๖๗,๗๕๔.๘๐ บาท คงรับเงินสด ๓,๙๓๒,๒๔๕.๒๐ บาท แต่จะต้องจ่ายให้นายกฤษนันท์
๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท นายทรงชัยจะต้องหาเงินตามจำนวนดังกล่าวมาเพิ่ม ๑,๐๖๗,๗๕๔.๘๐ บาท
เพื่อมอบให้นายกฤษนันท์ในวันเดียวกันให้ครบจำนวน ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท นั้น

วันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๓๕ จะต้องมอบให้นายกฤษนันท์ ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท แต่เบิกมาเพียง
๔,๗๗๖,๕๐๐ บาท จึงต้องเติมเงินอีก ๒๒๓,๕๐๐ บาท จึงจะครบจำนวนเพื่อให้นายกฤษนันท์
ในวันเดียวกัน

วันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๓๕ ต้องมอบเงินให้นายกฤษนันท์ ๘,๕๐๐,๐๐๐ บาท แต่ไปเบิก
เงินตามเช็คมา ๕,๐๐๕,๐๐๐ บาท เกินจำนวนที่นายกฤษนันท์ขอรับ ๕๐๕,๐๐๐ บาท

วันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๓๕ จะต้องจ่ายให้นายกฤษนันท์ ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท แต่ออกเช็คเบิกเงินมาเพียง ๑,๕๖๐,๐๐๐ บาท ขาดไป ๕๐,๐๐๐ บาท

วันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๓๕ จะต้องจ่ายให้นายกฤษนันท์ ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท แต่ออกเช็คเบิกเงินมา ๒,๘๕๖,๐๐๐ บาท เกินไปถึง ๘๕๖,๐๐๐ บาท เป็นต้น

จากการเบิกเงินเพื่อจ่ายให้แก่นายกฤษนันท์ตามที่ขอยืม ไม่ตรงตามยอดเงินที่ขอรับกล่าวคือ ขอรับเงินยืมเป็นจำนวนเต็ม แต่ยอดเงินที่นายทรงชัยเบิกมาตามเช็คของตนเองมีเศษเป็นพัน เป็นร้อย เป็นสตางค์ ซึ่งทำให้เห็นได้ว่าการเบิกมาเพื่อการอื่นด้วย ซึ่งการเบิกเงินมาเพื่อดำเนินการเรื่องอื่นด้วยจะทำได้ก็ตาม แต่ก็ไม่ควรที่จะเบิกรวมกับเงินอย่างอื่นถึง ๗ ครั้ง แม้จะเบิกหลายรายการในวันเดียวกันก็สามารถเบิกเป็นยอดเงินเฉพาะได้ ซึ่งถ้าหากออกเช็คจ่ายเงินตรงตามยอดเงินยืมก็จะเป็นหลักฐานทางธนาคาร เป็นการพิสูจน์ว่ามีการรับเงินไปจริงได้อีกทางหนึ่ง น่าจะมีเหตุผลที่ควรกระทำกัน แต่หาได้ดำเนินการดังกล่าวไม่ พิจารณาแล้วเชื่อว่า การเบิกเงินของนายทรงชัยดังกล่าวนั้นเป็นการเบิกมาเพื่อธุรกรรมของนายทรงชัยเอง น่าจะไม่เกี่ยวกับการกู้ยืมของนายกฤษนันท์ตามที่ยกขึ้นกล่าวอ้าง กรณีจึงเป็นที่สงสัยทำให้ไม่น่าเชื่อว่านายกฤษนันท์จะกู้ยืมเงินจากนายทรงชัยจริง

ตามที่ได้ให้ถ้อยคำต่อคณะทำงานของผู้ร้อง ประกอบคำชี้แจงต่อศาลรัฐธรรมนูญของนายกฤษนันท์ นายอนุศักดิ์ นายพิรพล และคำชี้แจงต่อศาลรัฐธรรมนูญของนายลิขิต ศิริনারัตน์ ได้ความว่า นายกฤษนันท์และกรรมการบริษัทได้ขอให้เปลี่ยนตัวเจ้าหน้าที่ โดยขอให้บริษัท เอ เอ เอส ออโต้ เซอร์วิส จำกัด เป็นเจ้าหน้าที่แทนนายกฤษนันท์ นั้น ก็ขัดแย้งต่อเหตุผลและขัดแย้งกันเอง กล่าวคือนายกฤษนันท์ให้ถ้อยคำต่อคณะทำงานว่ามีความเชื่อถือในตัวผู้ถูกร้อง ไม่เชื่อว่าจะโกง แต่เหตุใดต่อมาจึงต้องเปลี่ยนตัวให้บริษัท เอ เอ เอส ออโต้ เซอร์วิส จำกัด เป็นเจ้าหน้าที่โดยอ้างว่าเงินให้กู้ยืมเป็นจำนวนมาก ไม่มีสัญญาชัดเจนเพื่อเป็นหลักฐานในการฟ้องร้อง เพื่อไม่ให้เกิดความผิดพลาด จึงขอให้ผู้ถูกร้องทำเป็นสัญญากู้ยืม จำนวน ๓ ฉบับ สัญญาฉบับแรกลงวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๕๐ จำนวนเงิน ๒๐ ล้านบาท อัตราดอกเบี้ยร้อยละ ๑๕ ต่อปี กำหนดเวลา ๕ ปี มีหุ้นธนาคารเอเชีย จำกัด (มหาชน) ของผู้กู้และนางฉวีวรรณ ๑,๐๐๐,๐๐๐ หุ้น ให้ผู้ให้กู้ไว้เป็นประกัน ฉบับที่สองลงวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๕๐ จำนวนเงิน ๑๕ ล้านบาท อัตราดอกเบี้ยร้อยละ ๑๕ ต่อปี กำหนดเวลา ๕ ปี มีใบหุ้นธนาคารเอเชีย จำกัด (มหาชน) ของผู้กู้และนางฉวีวรรณ ๕๐๐,๐๐๐ หุ้น ให้ผู้ให้กู้ไว้เป็นประกัน สัญญาฉบับที่สามลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๕๐ จำนวนเงิน ๑๐ ล้านบาท อัตราดอกเบี้ยร้อยละ ๑๕ ต่อปี กำหนดเวลา ๕ ปี มีใบหุ้นธนาคารเอเชีย จำกัด (มหาชน) ๓๐๐,๐๐๐ หุ้นของผู้กู้และนางฉวีวรรณเป็นประกัน

พิจารณาสัญญากู้ยืมเงินทั้ง ๓ ฉบับแล้ว มีกำหนดระยะเวลาการส่งคืนใน ๕ ปี นับแต่วันทำสัญญาแต่นายกฤษนันทรได้ไปทำข้อตกลงกับนายทรงชัยว่า จะนำเงินต้นและดอกเบี้ยคืนไม่เกิน ๕ ปีนับแต่วันทำสัญญา ซึ่งระยะเวลาเริ่มต้นก่อน และแตกต่างกันถึงเกือบ ๑๐ เดือน เพราะมีช่วงเวลาที่เสียไปก่อนที่จะเปลี่ยนตัวเจ้าหนี้ ซึ่งเป็นเรื่องไม่สัมพันธ์ต่อเนื่องกัน จะมีปัญหาการชำระหนี้คืนเกิดขึ้นได้ โดยเฉพาะใบหุ้นธนาคารเอเชีย จำกัด (มหาชน) ที่นำมาเป็นประกันสัญญาผู้กู้ก็เป็นของผู้กู้และภรรยาของผู้กู้เอง หากผู้กู้ต้องการเงินก็สามารถขายหุ้นในตลาดหลักทรัพย์ เอาเงินมาใช้หมุนเวียนไม่จำเป็นต้องเป็นหนี้ใคร ขณะขอผู้มีราคาถึงหุ้นละ ๕๕ บาท จำนวน ๑,๘๐๐,๐๐๐ หุ้นเป็นเงินถึง ๙๙ ล้านบาท ปรากฏตามหนังสือของเลขที่การสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ที่ กตด. ๙๙๖/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๓ ว่าราคาหุ้นในตลาดหลักทรัพย์ของธนาคารเอเชีย จำกัด (มหาชน) ระหว่างวันที่ ๗ ถึงวันที่ ๙ พฤษภาคม ๒๕๕๓ ราคาหุ้นละ ๕๕ บาท สูงกว่าจำนวนเงินที่กู้ แม้ในภายหลังราคาหุ้นในตลาดหลักทรัพย์ตกต่ำลง ได้ขอให้นำหลักประกันมาเพิ่มข้อเท็จจริงได้ความจากนายลิขิต พยานผู้ถูกร้องว่า ในตอนต้นปี ๒๕๕๐ ราคาหุ้นลดลงเหลือประมาณหุ้นละ ๓๕ บาท จึงเสนอบริษัทให้ขอหลักประกันเพิ่ม ผู้ถูกร้องจึงนำหุ้นบริษัท รอยัล ลานนา ทาวเวอร์ จำกัด ของนางฉวีวรรณ จำนวน ๑๑๙,๙๙๙ หุ้น ราคาตามบัญชีหุ้นๆ ละ ๑๐๐ บาท มาเป็นหลักประกันเพิ่ม โดยได้โอนให้แก่นางกัญญารีย์ จันทรวนพงศ์ ซึ่งเป็นตัวแทนปรากฏตามหนังสือสัญญาโอนหุ้นบริษัท จำกัด ลงวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๕๐ และหนังสือตกลงระหว่างนางกัญญารีย์กับบริษัท เอ เอ เอส ออโต้ เซอร์วิส จำกัด ลงวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๐

พิจารณาแล้วเห็นว่า ขณะที่มีการทำสัญญากู้ยืม ราคาหุ้นธนาคารเอเชีย จำกัด (มหาชน) จะลดลงเหลือหุ้นละประมาณ ๓๕ บาท ก็ยังไม่ต่ำกว่ายอดเงินที่กู้ คิดแล้วเป็นเงินถึง ๖๓ ล้านบาท หากจะขอให้เพิ่มหลักประกันก็ไม่มีควมจำเป็นจะต้องโอนหุ้นของบริษัท รอยัล ลานนา ทาวเวอร์ จำกัด ไปให้นางกัญญารีย์ เพราะการใช้ใบหุ้นเป็นหลักประกันนั้นเพียงแต่บันทึกเพิ่มเติมต่อท้ายสัญญากู้ยืมไว้ก็น่าจะเป็นหลักฐานของการประกันหนี้แล้ว โดยเหตุที่ในตอนแรกได้ใช้หุ้นธนาคารเอเชีย จำกัด (มหาชน) เป็นประกัน ก็ไม่ได้โอนหรือมอบให้ตัวแทนถือหุ้นแทนแต่อย่างใด ทั้งที่เป็นหุ้นของภรรยาผู้ถูกร้องเหมือนกัน จึงทำให้เคลือบแคลงสงสัยว่า น่าจะเป็นการโอนขายหุ้นกันมากกว่าการเป็นตัวแทนถือหุ้นเป็นประกันตามที่กล่าวอ้าง

ได้พิจารณาเกี่ยวกับบัญชีงบการเงินและบุคคลของบริษัท เอ เอ เอส ออโต้ เซอร์วิส จำกัด แล้วไม่ปรากฏการลงรายละเอียดว่า บริษัทเป็นเจ้าหนี้เงินกู้ โดยผู้ถูกร้องเป็นลูกหนี้อย่างไร จำนวนเท่าใด การที่กรรมการบริษัทกิติ นายลิขิต ซึ่งเป็นผู้ตรวจบัญชีภายในของกลุ่มบริษัท ซี ที ไอ โฮลดิ้ง จำกัด

กิติ จะชี้แจงว่าเหตุที่ไม่ระบุไว้เพราะเกรงว่าผู้ถูกร้องจะเสียชื่อและเป็นนโยบายของกรรมการที่ไม่ให้แสดงนั้น เห็นว่าไม่มีเหตุผลพอจะรับฟังได้ เพราะเป็นหลักฐานที่ต้องดำเนินการตามกฎหมายในฐานะที่เป็นบริษัท จำกัด ไม่ว่าจะเป็นการรับเข้าหรือจ่ายออก รวมทั้งสิทธิและหน้าที่ที่ผูกพันกับบริษัทเพื่อประโยชน์ของบุคคลภายนอกที่จะมีนิติสัมพันธ์หรือมีธุรกิจกับบริษัท ตลอดจนความเชื่อถือด้วย การที่ไม่แสดงไว้ดังกล่าว นอกจากเป็นการปกปิดความจริง ทำให้เห็นได้ว่าอาจจะไม่มีมูลความจริง จึงไม่ได้แสดงให้ปรากฏอย่างชัดแจ้ง การไม่ลงบัญชีหรือไม่แสดงงบดุล ถือได้ว่าเป็นสาระสำคัญที่จะพิสูจน์ความมืออยู่จริงของการเป็นหนี้หรือไม่

ดังนั้น การที่ไม่ปรากฏหลักฐานในบัญชีบริษัท หรือในงบดุลการเงินของบริษัทเลยนั้น จึงถือว่าเป็นเรื่องผิดปกติอย่างมากในทางธุรกิจ หากบริษัทได้จ่ายเงินใช้หนี้กรรมการไปจริงตามที่ยกขึ้นต่อผู้ ก็จำเป็นอย่างยิ่งต้องมีการลงบัญชีไว้ก่อน มิฉะนั้นจะจ่ายเงินออกเพื่อชำระหนี้ได้อย่างไร นางรัชนี พิษพงษ์ ผู้สอบบัญชีให้ถ้อยคำว่าการชำระหนี้ให้กรรมการเป็นไปตามธุรกรรมปกติที่บริษัทเคยยึดมาจากรวมการแล้ว ก็จ่ายชำระหนี้คืนให้กรรมการ แต่ไม่เคยทราบมาก่อนว่าจ่ายเงินให้กรรมการเป็นการชำระหนี้ที่มีการแปลงหนี้จากกรรมการมาให้บริษัทเป็นเจ้าหนี้แทน ตามที่กล่าวอ้างว่าเกรงผู้ถูกร้องจะเสียชื่อนั้น จึงขัดต่อเหตุผล หลักฐานต่างๆ ของบริษัทที่ยังรับฟังไม่ได้ว่าบริษัทเป็นเจ้าหนี้ผู้ถูกร้อง เพราะไม่มีปรากฏในที่ใดมาก่อนเลยว่าบริษัทเป็นเจ้าหนี้ นอกจากสัญญากู้ยืม ๓ ฉบับเท่านั้น แม้ฝ่ายผู้ถูกร้อง จะชี้แจงว่ามีบันทึกของที่ประชุมกรรมการบริษัทให้รับโอนหนี้มาจากกรรมการก็ไม่มีน้ำหนักแก่การรับฟัง เพราะมิใช่หลักฐานที่จะแสดงต่อบุคคลภายนอกได้ ต้องระบุในงบดุลของบริษัทของการเป็นหนี้ระหว่างผู้ถูกร้องกับบริษัทให้ปรากฏ คงมีแต่หลักฐานการจ่ายเงินออกไปว่าเป็นการชำระหนี้ นั้น น่าจะขัดแย้งกัน อย่างเห็นได้ชัดแจ้งเพราะไม่ระบุการได้มาแล้วจะจ่ายออกได้อย่างไร ทำให้ขาดความเชื่อถือ จึงเชื่อว่าเป็นการทำหลักฐานขึ้นโดยไม่มีมูลแห่งความเป็นจริง

นอกจากนี้ ยังมีหลักฐานซึ่งเป็นสาระสำคัญอีกอย่างหนึ่ง เมื่อวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๕๒ ผู้ถูกร้องได้ชี้แจงในการอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีทั้งคณะรวมทั้งผู้ถูกร้องด้วย ในฐานะเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ผู้ถูกร้องได้ชี้แจงตอนหนึ่งซึ่งได้มาจากเทปคำชี้แจงของผู้ถูกร้องซึ่งชี้แจงต่อสภาผู้แทนราษฎรว่า “ผมจำเป็นต้องกู้ก็เพราะผมมีลูก ๔ คน เขาบรรลุนิติภาวะ.....ต้องการทำธุรกิจ..... ก็ขอทุนในการที่จะไปทำลงทุนของเขา.....ผมก็เอาหุ้นจากธนาคารเอเชียไปเป็นมัดจำแล้วกู้เขามา ๔๕ ล้าน ลูกเขาก็ไปลงทุนในบริษัท รอยัล ลานนา ทาวเวอร์ จำกัด ซึ่งเป็นการซื้อหุ้นทั้ง ๔ คน เป็นเงิน ๓๒ ล้านบาท..... เรื่องที่สองที่ไปลงทุนก็ไปทำไร่ร่อนที่จังหวัดพิจิตร บริษัท ชาละวัน จำกัด.....ในธุรกิจประการที่สาม ลูกชายผมไปลงทุนเลี้ยงนกกระจอกเทศกับบริษัท ฟาร์มพิจิตร ไทยปศุสัตว์ จำกัด ที่จังหวัดพิจิตร เดียวนี้ก็มันกระจอกเทศพันกว่าตัว.....”

พิจารณาแล้ว ผู้ถูกร้องน่าจะจำได้ดีโดยเฉพาะยอดเงินจำนวนมากถึง ๕๕ ล้านบาท จะถือว่าเล็กน้อยหาได้ไม่ หากไม่ถูกต้องก็ไม่สมควรจะชี้แจงต่อสภาผู้แทนราษฎร ว่า นำเงินที่กู้ส่วนหนึ่งไปให้บุตรไปลงทุนเข้าหุ้นทำฟาร์มนกกระจอกเทศและทำไร่่องุ่น แต่ครั้งผู้ถูกร้องมาให้ถ้อยคำต่อคณะทำงานของผู้ร้องและชี้แจงต่อศาลรัฐธรรมนูญ กลับชี้แจงว่าเงิน ๕๕ ล้านบาทนำไปซื้อหุ้นจากบริษัท รอยัล ลานนา ทาวเวอร์ จำกัดทั้งหมด โดยยืนยันว่าถูกต้องและได้ชี้แจงด้วยว่าการชี้แจงในสภาผู้แทนราษฎรไม่มีรายละเอียดต่างกับที่ชี้แจงต่อศาลรัฐธรรมนูญ ในประเด็นนี้เห็นว่าขัดแย้งกัน เพราะชี้แจงที่ศาลรัฐธรรมนูญว่าได้นำเงิน ๕๕ ล้านบาทไปซื้อหุ้นทั้งหมดน่าจะง่ายกว่า แต่ตอนชี้แจงต่อสภาผู้แทนราษฎรนั้นกลับมีรายละเอียดอย่างอื่นอีก โดยเฉพาะผู้ถูกร้องซื้อหุ้นบริษัท รอยัล ลานนา ทาวเวอร์ จำกัด ให้ภรรยาและบุตรในเดือนมีนาคม ๒๕๕๐ แต่ผู้ถูกร้องชี้แจงต่อสภาผู้แทนราษฎรในวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๕๒ เป็นเวลาภายหลังที่มีการซื้อหุ้นจากบริษัท รอยัล ลานนา ทาวเวอร์ จำกัด ด้วยเงิน ๕๕ ล้านบาทแล้ว เหตุใดจึงชี้แจงว่าซื้อหุ้นจากบริษัท รอยัล ลานนา ทาวเวอร์ จำกัดเพียง ๓๒ ล้านบาท ที่เหลือไปลงทุนทำไร่่องุ่นและฟาร์มเลี้ยงนกกระจอกเทศ ผู้ถูกร้องยังย้ำตอนชี้แจงด้วยว่าขณะชี้แจงมีนกกระจอกเทศพันกว่าตัว แสดงให้เห็นว่าผู้ถูกร้องไม่มีความมั่นใจ ไม่มีความมั่นคงในการแสดงความจริง และความถูกต้องว่าเป็นอย่างไร จึงทำให้เกิดขัดแย้งกัน เมื่อถูกซักถามไม่จำเป็นต้องตอบทันที แต่มีเวลาพอที่จะทบทวนในการหารายละเอียดและความถูกต้องได้ เหตุใดจึงชี้แจงให้ผิดแผกไปจากข้อเท็จจริง นับว่าเป็นพิรุธในสาระสำคัญ ทำให้เห็นได้อย่างชัดเจนว่า การชี้แจงต่อสภาผู้แทนราษฎรดังกล่าวว่าไปเข้าหุ้นทำฟาร์มนกกระจอกเทศก็ดี การนำไปเข้าหุ้นทำไร่่องุ่นก็ดี เมื่อถูกผู้ร้องตรวจสอบไม่อาจหาพยานหลักฐานมาสนับสนุนได้ จึงต้องหาเหตุผลอื่นเพื่อให้สมจริงว่าเป็นหนึ่งจริงว่า นำไปซื้อหุ้นบริษัท รอยัล ลานนา ทาวเวอร์ จำกัด ทั้ง ๕๕ ล้านบาท ด้วยการหาหลักฐานอื่นๆ มาอ้างก็ตาม แต่ก็ล้วนมีข้อพิรุธทั้งสิ้น

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น พิจารณาแล้วเห็นว่า การแสดงหลักฐานและเหตุผลต่างๆ ของผู้ถูกร้องตั้งแต่ นำเงินไปซื้อหุ้นเพิ่มทุนบริษัท รอยัล ลานนา ทาวเวอร์ จำกัด เป็นการชำระค่าซื้อหุ้นเป็นคราวๆ มีการจ่ายเงินไปล่วงหน้า แต่เพียงมีการตกลงจะซื้อหุ้นกันภายหลัง การชำระเงินค่าหุ้นเป็นเงินสดทั้ง ๑๓ ครั้งในลักษณะรีบร้อน ทั้งๆ ที่หุ้นยังไม่มีการโอนใดๆ การรับเงินกู้ยืมของผู้ถูกร้องแต่ละครั้งก็ขอรับเป็นเงินสดและเปลี่ยนมือกันหลายทอด โดยนายกฤษนันท์ ผู้กู้รับเงินจากนายทรงชัย ผู้ให้กู้ จากนั้นนายกฤษนันท์ได้นำเงินสดทั้งหมดไปให้นายอภัยหรือลูกสาวนายอภัย เพื่อส่งต่อให้ผู้ถูกร้อง ซึ่งเป็นผู้กู้ ผู้ถูกร้องยังเรียกให้นายเกรียงมารับเงินสดดังกล่าวแต่ละครั้งในวันเดียวกัน ซึ่งผิดปกติเป็นพิรุธไม่น่าเชื่อแล้ว ตอนนายทรงชัยไปเบิกเงินจากธนาคารเพื่อให้นายกฤษนันท์กู้ยืม มียอดเงินไม่ตรงตามที่นายกฤษนันท์จะขอรับ มีจำนวนมากกว่าบ้าง น้อยกว่าบ้าง การเบิกมีเศษและบางรายการ

มีเศษเป็นสตางค์ ทั้งบางวอดมีระยะห่างกัน ๔ วัน บางวอดห่างกันถึง ๔๕ วัน ซึ่งเป็นกรณีผิดปกติ ไม่น่าเชื่ออีกเช่นกัน โดยเฉพาะบริษัท เอ เอ เอส ออโต้ เซอร์วิส จำกัด เมื่อรับเป็นเจ้าหน้าที่ผู้ถูกร้องแทน นายกฤษนันทร์หรือกรรมการบริษัทก็ไม่ลงรายการในบัญชีและในงบดุล พิจารณาแล้วเห็นว่า เพราะเหตุ ไม่มีมูลหนี้ต่อกันจริงจึงไม่แสดงเป็นหลักฐานไว้ เพิ่งมาหาหลักฐานในภายหลัง จึงมีแต่พิรุชขัดแย้งต่อ เหตุผลหลายประการ และตอนที่ผู้ถูกร้องไปชี้แจงต่อที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ก็แตกต่างกับที่ให้ถ้อยคำ แก่คณะทำงานของผู้ร้อง และที่ชี้แจงเป็นหนังสือและด้วยวาจาต่อศาลรัฐธรรมนูญ จึงเชื่อว่าบัญชีแสดง รายการหนี้สินและเอกสารประกอบดังกล่าวไม่มีมูลแห่งความเป็นจริง

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ผู้ถูกร้องรู้แก่ใจตนเองที่ว่าแท้จริงแล้วไม่มีมูลหนี้กันจริง หากเป็นความจริงแล้ว การจะพูดก็ดี ชี้แจงแสดงหลักฐานต่างๆ ก็ดี จะกี่ครั้ง กี่หน ย่อมมีความมั่นคง มีเหตุมีผลน่ารับฟัง และเชื่อถือได้ แต่การที่ผู้ถูกร้องโต้แย้งและชี้แจงแต่ละกรณีล้วนแต่มีข้อพิรุช ไม่สมเหตุสมผล ไม่น่าเชื่อ ถือทั้งสิ้น จึงเชื่อได้โดยปราศจากข้อสงสัยว่าบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่ผู้ถูกร้องยื่นต่อ ผู้ร้องทั้ง ๓ ครั้งนั้น เป็นการทำหลักฐานขึ้นเพื่อแสดงให้ผู้ร้องหลงเชื่อเข้าใจว่าผู้ถูกร้องเป็นหนี้ แต่แท้จริงแล้วผู้ถูกร้องทราบดีว่า มิได้เป็นหนี้บริษัท เอ เอ เอส ออโต้ เซอร์วิส จำกัด หรือนายกฤษนันทร์ ตามที่ยื่นบัญชีไว้แต่อย่างใด จึงเป็นการจงใจยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบอันเป็นเท็จ

อาศัยเหตุผลดังกล่าวมา จึงวินิจฉัยชี้ขาดว่า พลตรี สนั่น ขจรประศาสน์ ผู้ถูกร้อง จงใจยื่น บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จ ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๑ มาตรา ๒๕๒ และมาตรา ๒๕๕

พลโท จุล อติเรก

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

